

षट्क सख्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर० सक० सेट् ।) सचति । इति दुर्गादासः ॥
जच, ल् सचने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-आत्म०-मक०-सेट् ।) ज, सचते जडं मेघः । इति दुर्गादासः ॥

षट्क अंशके । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-अक०-सेट् ।) अंशके अवयवे । सटति षट्ः अवयवौ स्नादित्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

षट्क, [ष] वि, संख्याविशेषः । छय इति भाषा । तद्वाचकानि यथा । वक्षकोषः १ त्रिंशदो-नेत्रम् २ तर्कः ३ अङ्गम् ४ दर्शनम् ५ चक्र-वर्त्तम् ६ कार्तिकेयमुखम् ७ गुणः ८ रसः ९ ऋतुः १० ज्वरवाहुः ११ रूपम् १२ । इति कविकल्पलता ॥

षट्कर्म, [न] क्ली, (षट्प्रकारं कर्म ।) षट्-प्रकारशान्त्यादिकर्म । यथा, शारदायाम् ।
“अथाभिधास्ये त्वन्वेत्सिन् सख्यक् षट्कर्म-लक्षणम् ।

सर्वतन्वानुसारेण प्रयोगः फलसिद्धिदः ॥
शान्तिवशस्तन्वानि विद्मेषोच्चाटने ततः ।
मारणान्तानि शंसन्ति षट्कर्मणि मनीषिणः ॥
रोगकृत्या ग्रहादीनां निराशः शान्तिरौरिता ।
वश्यं जनानां सर्वेषां विधेयत्वमुदीरितम् ॥
प्रहृत्तिरोधः सर्वेषां स्तम्भनं तदुदाहृतम् ।
स्निग्धानां क्लेशजननं मिथोविह्वलणं मतम् ॥
उच्चाटनं स्वदेशदिभंशनं परिकीर्तितम् ।
प्राणिनां प्राणहरणं मारणं तदुदाहृतम् ॥
स्वदेवतादिक्कालादीन् ज्ञात्वा कर्माणि साधयेत् ।
रतिर्वाणो रमा ज्येष्ठा दुर्गा कालौ यथाक्रमम् ।
षट्कर्मदेवताः प्रोक्ताः कर्मादी ताः प्रपूजयेत् ॥
ईशचन्द्रेन्द्रनिर्ऋतिवायुन्मीनान्दिशो मताः ।
सूर्योदयं समारभ्य घटिकादशकं क्रमात् ॥
ऋतवः स्युर्वा सन्ताद्याः अहोरात्रं दिने दिने ।
वसन्तग्रीष्मवर्षाख्यशरद्वे मन्तशैशिराः ॥”

यद्वा,—
“अहोरात्रं शरत्कालो हेमन्तश्च प्रभातकाः ।
पूर्वाह्णवसन्तः स्यात् मध्याह्णो ग्रीष्म एव च ॥
प्राहङ् रूपोऽपराह्णः स्यात् प्रदोषः शिशिरः
स्मृतः ॥”

अथवा,—
“ऊषोयोगे च हेमन्तः प्रभाते शिशिरागमः ।
प्रहराहे वसन्तः स्यात् ग्रीष्मो मध्यन्दिनागमः ।
तुर्थयामे च वर्षाख्यः शरदस्तं गते रवौ ॥” ॥
अथ कालनियमः ।

“हेमन्तः शान्तिके प्रोक्तो वसन्तो वश्यकर्मणि ।
शिशिरं स्तम्भने प्रोक्तो विह्वेषे ग्रीष्मे एव च ।
प्राहङ्कृष्णान्ते ज्ञेया शरत्मारणकर्मणि ॥” ॥
अथ तिथिनियमः ।

“यच्चमो च द्वितीया च तृतीया सप्तमी तथा ।
बुधज्यवारसंयुक्ता विज्ञेया द्वेषकर्मणि ॥
कृष्णा चतुर्थी तद्दृष्टमौ मन्द्वारकाः ।
उच्चाटने तिथिः शस्ता प्रदोषे च विशेषतः ॥

चतुर्दश्यामौ कृष्णा अमावास्या तथैव च ।
मन्द्भीमदिनोपेता शस्ता मारणकर्मणि ॥
बुधचन्द्रदिनोपेता पञ्चमी दशमी तथा ।
पौर्णमासी तु विज्ञेया तिथिः स्तम्भनकर्मणि ॥
शुभग्रहोदये कुर्वात् शुभानि च शुभोदये ।
रौद्रकर्मणि रिक्तार्के सत्ययोगे च मारणम् ॥*
जपेत् पूर्वसुखो वश्ये दक्षिणञ्चाभिचारके ।
पश्चिमे स्तम्भनं विद्यात् उत्तरे शान्तिकं भवेत् ॥
षाकर्षणमथान्ते ये नैर्ऋते मारणं तथा ।
उच्चाटनन्तु वायव्ये ऐशान्यां मोक्षदायकम् ॥* ॥

अथाभिचारि कार्या च दक्षिणाश्रवना मयी ।
वसनं लोहितं प्रोक्तं उष्णीषं लोहितं स्मृतम् ॥
भूषणं लोहद्रव्येण वामिने पूजनादिकम् ।
नरस्त्रायविशेषेण मारणे रज्जु रौरिता ।
ऋतस्य युद्धस्य दन्तस्य गर्हभक्ष्य वा ।
कृत्वाक्षमालां जमय्यं शत्रूणां वधमिच्छता ॥
भग्नेभदन्तमणिभिर्जपेदाकर्षकर्मणि ।
साध्यकेशसूत्रप्रोतसुरङ्गदशदनीडवैः ।
अक्षमालां समालोक्य विद्मेषोच्चाटने जपेत् ॥*
पद्माक्षं स्वस्तिकं भूयो विकटं कुक्कुटं पुनः ।
वज्रं भद्रकमित्याहुरासनानि मनीषिणः ॥
पद्मासनन्तु संयोज्य जानूर्वीरन्तरे करौ ।
निवेश्य भूमौ संस्थाप्य व्योमस्थं कुक्कुटासनम् ॥
अन्वानि वक्तव्यानि ॥* ॥

“यन्मद्राः क्रमतो ज्ञेयाः पद्मापाशगदाह्वयाः ।
मुषलाशनिखड्गाद्याः शान्तिकादिषु कर्मसु ॥
जलं शान्तिविधौ शस्तं वश्ये वज्ररुदिरितः ।
स्तम्भने पृथिवी शस्ता विह्वेषे व्योम कीर्तितम् ॥
उच्चाटने स्मृतौ वायुर्भूयोऽग्निश्चारणे स्मृतः ।
तत्तद्गतोदये सख्यक् तत्तन्मण्डलसंयुतम् ।
तत्तत् कर्म विधातव्यं मन्त्रिणा निश्चितात्मना ॥*
श्रीतांशुसज्जिलक्ष्मीव्योमवायुहविर्भुजाम् ।
वर्णः स्युर्मन्त्रज्ञानि षट्कर्मसु यथाक्रमम् ॥
ग्रन्थनञ्च विदम्भञ्च संपुटो रोधनं तथा ।
योगः पल्लव इत्येते निव्यास्याः षट्सु कर्मसु ॥
मन्त्रार्थान्तरितान् कुर्वात् साध्यवर्णान् यथा-
विधि ।

ग्रन्थनं तद्विज्ञानीयात् प्रशस्तं शान्तिकर्मणि ॥
मन्त्राण्यहयमध्यस्तं साध्यानामाक्षरं लिखेत् ॥
विदम्भं एष विज्ञेयो मन्त्रिभिर्यश्चकर्मणि ॥
आदायन्ते च मन्तः स्यान्नामासौ संपुटः स्मृतः ।
एष स्यात् स्तम्भने शस्त इत्युक्तो मन्त्रवेदिभिः ॥
ब्रान्ध आद्यन्तमध्येषु मन्तः स्यादोधनं मतम् ।
विह्वेषणविधानेषु प्रशस्तमिदमौरितम् ॥
मन्त्रस्थान्ते भवेन्नामयोगः प्रोच्चाटने मतः ।
अन्ते नाम्नो भवेन्मन्त्रः पल्लवो मारणे मतः ॥
सितरक्तपोतमिश्रकृष्णधूम्राः प्रकीर्त्तिताः ।
वर्णतो मन्त्रसंप्रोक्ता देवताः षट्सु कर्मसु ॥* ॥
मन्त्राणां लिखनद्रव्यं चन्दनं रोचनं निशा ।
गृहधूमचित्ताङ्गारौ मारणेऽष्ट विधाणि च ॥
श्लेनाग्निलोलापित्तानि धुस्तरकारसस्ततः ।
गृहधूमस्त्रिकटुकं विषाष्टकमितोरितम् ॥

देवताकालमुद्रादीन् सख्यक् ज्ञात्वा विचक्षणः ।
षट्कर्मणि प्रयुञ्जीत यथोक्तफलसिद्धये ॥* ॥
उच्चाटने षष्ट प्रोक्तं ह्यं फण्डन्तश्च मारणे ।
स्तम्भने च नमः प्रोक्तं स्वाहा शान्तिकर्मणि ॥
होमतपञ्चयोः स्वाहा न्यासपूजनयोर्ममः ।
मन्त्रान्ते योजयेन्मन्त्रौ जपकाले यथास्थिति ॥*
अख्यार्थः एतानि तत्तत्कर्मणि जपकाले
मन्त्रान्ते योजयित्वा मन्त्रं जपेत् । होमादिषु
नायं नियमः । होम इति कश्चित् तत्र ।
“अग्निकार्यं जपेत् स्वाहा नमः सर्वत्र चार्धने
शान्तिपुष्टिवशं षाकर्षोच्चाटनमारणे ॥
स्वाहा-स्वधा-वषट्-ह्रस्व-वौषट्-फट्-योजयेत्
क्रमात् ।

वशाकर्षवसन्तावज्वरं स्वाहा प्रकीर्त्तिता ॥
क्रोधोपशमने शान्तौ प्रीतौ योज्यं नभो बुधे ।
वौषट् सन्धोहोहोहीपुष्टिसत्युच्चयेषु च ॥
ह्रस्वारं प्रीतिनाशे च मारणे च्छेदने तथा ।
उच्चाटने च विह्वेषे षष्ट् पङ्कतौ षष्ट् ।
मन्त्रोहीपनकार्येषु लाभालाभे षष्ट् स्मृतः ॥*
इति विशेषवचनाद्येने नार्थं विधिः ॥* ॥
शान्तिकादौ मन्त्रलिखनपत्रादिनियमस्तत्र एव
“शान्तिके राजतं ताम्रं भूर्जपत्रञ्च वश्यके ।
सर्वकार्येषु सौवर्णं क्रूरे स्यात् प्रेतकर्पटम् ॥
चिगन्धं शान्तिके प्रोक्तं पद्मगन्धन्तु वश्यके ।
सर्वकार्येऽष्टगन्धः स्यात् क्रूरे चाष्टविधाणि च
शान्तिके लेखनी दूर्वा वशादौ शिखि-
पुच्छिका ॥

हेन्ना सर्वाणि कार्याणि क्रूरे स्यात् काक-
पुच्छिका ॥
गृहेषु शान्तिकर्म स्यात् वश्यञ्च चण्डिकागृहे
देवालये च सर्वाणि शशानि क्रूरकर्म च ॥* ॥
अथ भूतानामुदयः ।

“दृष्टाकारा गतिर्भूमेः पुटयोरुभयोरपि ।
तोयस्य पावकस्योर्धे गतिस्त्रियर्क्युक् नभस्ततः ॥
गतिर्व्योम्नो भवेन्मध्ये भूतानामुदयः स्मृतः ।
धरभेरुदये कुर्वात् स्तम्भनं वश्यमात्मवित् ॥
शान्तिकं पौष्टिकं कर्म तोयस्य समये वसोः ।
मारणादीनि मरुतो विपचोच्चाटनादिके ।
स्वेडादिनाशने शस्तमुदये च विहायसः ॥” ॥* ॥
अथ भूतानां मण्डलानि ।

“वृत्तं दिवस्तत् षड्बिन्दुलाञ्छितं मातरिश्वनः
त्रिकोणं स्वस्त्रिकोपितं वज्रं रश्मिन्दुसंयुतम् ॥
अश्वोजसशसो भूमेश्चतुरस्रं सवज्रकम् ।
तत्तद्भूतसमाभ्यां मण्डलानि विदुर्बुधाः ॥
वर्षेः स्वे रक्षितान्याहुः स्वस्त्रनामाह्वतान्यपि ।
स्वयं वियत् मरुत् कृष्णो रक्तोऽग्निविषदं पयः ॥”
षोडाभुतादिप्रयोगान्तरं कुशाख्ये ।
“एकलक्षं जपेन्मन्त्रं ध्यानन्याससमचित्तम् ।
प्रयोगदोषशान्दर्थमात्मरक्षार्थकारणम्
न चेत् फलञ्च नाप्नोति देवताशापमाप्नुयात् ॥”
यत् ।
“न शस्तं मारणं कर्म कुर्वाद्येदयुतं जपेत् ॥”